

[Aksel Larsen.]

flere Indtægter. Det er ganske ubetinget en indirekte Beskatning, og jeg røber ikke nogen Hemmelighed, naar jeg siger, at Finansministerens væsentligste Begrundelse for at ønske disse Takstforhøjelser aldeles ikke var den, at man maatte sikre de paagældende Virksomheder imod at give Underskud. Det var derimod den, som fremgaar af Ministerens hele Politik, at han ønsker at trække flest mulig Penge ud af Befolkningen for at nedsætte dens Forbrug; det er Ministerens gennemgaaende Politik, og ogsaa derfor var disse Takstforhøjelser, subjektivt i hvert Fald fra Ministerens Side, ment som en indirekte Beskatning. Vi tillod os at opfatte dem som saadan, og saa henviser vi i øvrigt til Ministerens Fremsættelse af Finansloven i Efteraaret 1946, hvoraf det tydeligt fremgik, at man regnede med en Tilgang paa 444 Mill. Kr. mere i indirekte Skatter end Aaret i Forvejen. Altsaa, jeg har ikke taget meget fejl, naar jeg sagde omtrent 500 Millioner.

Hvad den højtærede Udenrigsminister angaar, siger han, at man gør en hel Del for at faa Flygningene væk. Jeg bestrider ikke, at der gøres noget, men det, jeg har villet udtrykke — maaske har jeg ikke udtrykt mig helt klart —, er dette, at hvis Regeringen havde lavet den samme Larm og anvendt samme Energi paa at gøre opmærksom paa Problemet med de tyske Flygninges Tilstedeværelse her i Danmark som paa Problemet med Flygningene i Sydslesvig, saa kan det godt være, det var gaaet adskilligt bedre, og jeg kunde ønske, at Regeringen havde sparet paa sin Energi og sine Kræfter, sine Talegaver og sit Blæk, hvad angaar Flygningene i Sydslesvig, til Fordel for Arbejdet paa at slippe af med Flygningene herhjemme.

Den højtærede Udenrigsminister siger, at af de udenlandske Tropper i Danmark rejste alle Russerne og en Del af Englænderne, da Aksel Larsen opgav sin Ministerportefeuille! Det regner jeg nu med er en Fortællelse; jeg tror i hvert Fald ikke, at den Omstændighed, at jeg maatte træde tilbage som Minister, kunde have saadanne Følger, ellers kunde man jo sige, at saa havde jeg været forpligtet til frivilligt at gaa — jeg gik jo ikke frivilligt, men blev gaaet som Følge af Valgresultatet.

Men det, det drejer sig om her, er, at der er ikke os bekendt foretaget noget Skridt fra Regeringens Side — men det kan jo være, at jeg ikke har holdt mig tilstrækkeligt underrettet — for at faa England til at indse, at det er urimeligt, at det holder Troppestykker i Danmark. Det kunde interessere mig at

faa en Forklaring paa, hvad Hensigten er med de engelske Troppers Ophold her i Landet, og hvad de bestiller. Det interesserer mig ikke saa meget, hvor mange der er. (Tilraab: Der er 111!). Ja, om det saa kun var en eneste Mand, er det, der interesserer mig, dette: hvorfor han er her, og hvad han bestiller. Jeg kan nævne et Tilfælde for nylig. Der var sunket et Par tyske Skibe øvre ved Bornholm, og saa kom der et Par russiske Marineofficerer over for at se, om de kunde bjerges. Øjeblikkelig var der et Medlem af Landstinget, en Socialdemokrat, som satte Rygter i Omløb om, at disse to russiske Officerer var kommet for at se, om alt var i Orden, saa de kunde lave en ny Invasion paa Øen. Naar der kan laves saadanne Rygter om to Mand, hvad vilde det saa ikke kunne blive til med 111 Mand, som jeg nu forstaar er hele det Antal, der opholder sig her i Landet.

I øvrigt vil jeg sige, at da vi havde interparlamentarisk Møde i København, talte jeg med nogle af de udenlandske Delegerede, som med Forbavelse spurgte, om Danmark var et besat Land — de troede, det var et frit Land —, og de begrundede denne Udtalelse med, at de paa Flyvepladsen i Kastrup havde set mange engelske Soldater og Officerer. Ja, men husk paa, der er i alt kun 300 Mand i Landet, svarede jeg — det lød det officielle Tal paa dengang. Det ved vi, sagde de, vi saa dem alle sammen paa Kastrup Flyveplads! Man kan se, der er 111 overalt i Landet. De har reserveret sig 200 Hotelværelser her i København. De maa jo flytte om hver Nat, for at 111 Mand kan naa at belægge alle Sengene. Jeg mødte forleden paa Fyn en Tankkolonne paa 12 engelske Tanks. Det kunde interessere mig at faa at vide, om det virkelig er nødvendigt at have saadanne engelske Krigsvaaben her i Landet. Jeg synes, man skulde oplyse Offentligheden om, hvad Hensigten er med disse Tropper. Og saa synes jeg i øvrigt, at Regeringen skulde spørge England, om den Tid ikke er inde, da de kan trækkes hjem, for der er ingen Tyskere her i Landet at bekæmpe; der er i alt Fald ikke andre Tyskere her i Landet end dem, vi har under Laas og Slaa, og dem klarer vi nok selv.

Om Grønland sagde Udenrigsministeren kun, at Regeringen ikke vil sælge Grønland, og det er vi naturligvis taknemmelige for at høre officielt, men i den Henseende havde vi nu ingen Tvivl. Derimod glemte Ministeren at beskæftige sig med det Spørgsmaal, jeg har stillet, og jeg bliver derfor nødt til at gentage det: Vil Regeringen gøre noget for at faa ophævet den forældede Aftale, der er